

Priznanje Izidorja Cankarja prejme doc. dr. Metoda Kemperl za raziskovalno delo na področju baročne umetnosti, predvsem za znanstveno monografijo *Korpus poznobaročne sakralne arhitekture na slovenskem Štajerskem* in za razstavni projekt *Načrti okrožnih inženirjev in mestnih zidarskih mojstrov na slovenskem Štajerskem (1786-1849)*

Dr. Metoda Kemperl, docentka na Pedagoški fakulteti in raziskovalka na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, se je v svojem raziskovalnem delu usmerila predvsem v baročno umetnost in v poldrugem desetletju dela nanizala vrsto strokovnih in znanstvenih člankov in monografij, tako pri nas kot v tujini. Že njena doktorska disertacija iz leta 2001 *Romarske cerkve - novogradnje 17. in 18. stoletja na Slovenskem: arhitekturni tipi, poslikave, oprema* je prinesla veliko pomembnih podatkov za sakralno arhitekturo 17. in 18. stoletja: osvetlila je pomembnost lombardskih delavnic, vpliv avstrijskega umetnostnega prostora, razjasnila stavbno zgodovino nekaterih cerkva, vlogo posameznih naročnikov ter bistveno dopolnila opuse nekaterih arhitektov, mdr. uspešno razrešila tudi problem opusa mariborskega arhitekta Jožefa Hofferja. Poleg številnih objav v slovenski, hrvaški in avstrijski znanstveni periodiki so plod njenih obsežnih topografskih raziskav in analiz v zadnjih letih tudi številna gesla v *Leksikonu cerkva na Slovenskem* in monografija *Korpus poznobaročne sakralne arhitekture na slovenskem Štajerskem*. Vzporedno terenskemu delu je potekalo tudi njeno arhivsko raziskovanje in v lanskem letu je zaradi številnih še neznanih načrtov, ki jih je odkrila v štajerskih arhivih, dala pobudo za razstavo *Načrti okrožnih inženirjev in mestnih zidarskih mojstrov na slovenskem Štajerskem (1786 – 1849)*, sama pa je tudi uredila znanstveno monografijo, pripravljeno ob tej priložnosti.

Že omenjeni *Korpus poznobaročne sakralne arhitekture na slovenskem Štajerskem* iz leta 2007 ima izjemen pomen tako za razvoj oz. dopolnitev topografskih raziskovanj na Slovenskem kot tudi za zaokrožen in aktualen pregled umetnostnega profila določene regije, saj je v njem predstavljena gradbena zgodovina štajerskega prostora pred in v 18. stoletju ter poznobaročna tradicija v prvi polovici 19. stoletja, zgodovina raziskovanja in preučevanja tega prostora, posamezni mojstri in zidarski cehi. Monografija dr. Metode Kemperl je obenem tudi pomembna spodbuda za nadaljnje raziskave štajerske arhitekture, še posebej v smislu nekdanj povezanega spodnje- in zgornještajerskega prostora, neprecenljivega pomena pa je tudi s stališča spomeniškega varstva, saj prinaša celovit nabor podatkov o sakralnih objektih severovzhodne Slovenije, s tem pa omogoča korektno vrednotenje posameznih spomenikov.